

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. JUDr. Milanem Janíčkem, advokátem, se sídlem Slovanská 21, Šumperk, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2009, č. j. 38 Cad 10/2005 – 122,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci JUDr. Milanu Janíčkovi **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 3. 2005, č. j. KUOK/6186/05/OSV-DS/7025/SD-49, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu ze dne 1. 2. 2005, č. j. soc/7293/552/2004/Dv, kterým žalobci nebyla přiznána dávka sociální péče. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí.

Žalobce v následujícím podání požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené žalobě. Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 6. 5. 2008, č. j. 38 Cad 10/2005 – 59, ustanovil žalobci zástupce pro řízení o podané žalobě JUDr. Milana Janíčka, advokáta se sídlem v Šumperku, Slovanská 21.

Toto usnesení napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) téměř nečitelnou, ručně psanou, kasační stížností, v níž brojil proti ustanovení jmenovaného zástupce a požadoval, aby jeho zástupcem byl ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 9. 9. 2008, č. j. 4 Ads 98/2008 - 76, stěžovatelovu kasační stížnost zamítl s tím, že stěžovatel nemá právo na ustanovení jím konkrétně označeného advokáta.

Následně stěžovatel opět téměř nečitelnými příписy požádal krajský soud, aby zrušil ustanovení zástupcem advokáta JUDr. Milana Janíčka a jako zástupce mu ustanovil advokáta JUDr. Víta Vohánku. Krajský soud tuto žádost znovu usnesením ze dne 12. 2. 2009, č. j. 38 Cad 10/2005 - 98, zamítl s tím, že stěžovateli z důvodu procesní ekonomie ustanovil zástupcem advokáta JUDr. Milana Janíčka se sídlem v Šumperku. Uvedl, že domáhá-li se nyní stěžovatel změny advokáta, avšak tuto žádost nijak neodůvodnil a nekonkretizoval, soud jeho návrh zamítl, neboť se mu jevil jako nedůvodný. Dále dodal, že stěžovateli nic nebrání v tom, aby se dohodl s advokátem, který mu nejvíce vyhovuje a v nějž má osobně největší důvěru, a zmocnil jej k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Také proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel opět ručně, téměř nečitelně, psanou kasační stížnost, v níž opět požadoval, aby krajský soud zrušil usnesení, kterým mu byl ustanoven advokát JUDr. Milan Janíček, neboť údajně jedná proti jeho zájmům a neplní jeho závazné pokyny. Rovněž, zcela shodně s předchozími podáními, požadoval, aby mu krajský soud pro řízení v předmětné věci ustanovil JUDr. Víta Vohánku. Nejvyšší správní soud i tuto kasační stížnost ze zcela totožných, výše uvedených důvodů zamítl rozsudkem ze dne 29. 7. 2009, č. j. 4 Ads 67/2007 - 112, a podotkl, že pokud stěžovatel v opětovných žádostech neuvádí žádné jiné důvody či jiné skutkové okolnosti, není krajský soud povinen o takových žádostech opětovně rozhodovat. Stěžovateli byl tento rozsudek doručen dne 13. 8. 2009 a hned následující den datovanou žádostí opětovně požádal krajský soud, aby zrušil ustanovení zástupcem advokáta JUDr. Milana Janíčka a nově mu ustanovil jako zástupce tentokrát advokáta Mgr. Františka Drlíka (nikoli již JUDr. Víta Vohánku).

Krajský soud přezkoumal i tuto žádost stěžovatele a usnesením ze dne 10. 9. 2009, č. j. 38 Cad 10/2005 - 122, ji opětovně zamítl s odkazem na výše uvedené důvody. I proti tomuto usnesení krajského soudu si stěžovatel podal nyní posuzovanou, téměř nečitelnou, kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že opakovanými kasačními stížnostmi stěžovatele proti usnesením krajského soudu o ustanovení zástupce se již několikrát zabýval, a to jak v této věci, tak ve věcech obdobných. Přitom i v posuzované věci se jedná o stále stejnou otázku týkající se požadavku stěžovatele, aby mu soud ustanovil konkrétního advokáta, s tím, že k soudem ustanovenému advokátovi stěžovatel z blíže nespecifikovaných důvodů nemá důvěru. Nejvyšší správní soud k tomu opakovaně uvádí, že **účastník soudního řízení sice má právo na ustanovení zástupce**, který je schopen poskytnout a zajistit odborné zastoupení v řízení před soudem, **nikoli však právo na ustanovení konkrétního zástupce, kterého stěžovatel označuje v návrhu**. Zvláště pokud svůj návrh neopře o rozumné a věcně oprávněné důvody (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008 - 141). Tento názor Nejvyšší správní soud výslovně uvedl nejen ve všech výše citovaných rozsudcích, které

stěžovatel obdržel, ale i v jiných obdobných řízeních, které stěžovatel vede. Nejvyšší správní soud tak má za to, že stěžovateli byl i v předchozích rozhodnutích dostatečně objasněn výklad § 35 odst. 7 a 8 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud připomíná, že krajský soud ustanovil stěžovateli jako zástupce advokáta, který působí v obvodu tohoto krajského soudu, čímž mu poskytl zákonem požadovaný stupeň právního komfortu. Nejvyšší správní soud shledal tento postup za zcela zákonný a v souladu se zásadou spravedlivého procesu. Důvodem pro změnu takto ustanoveného zástupce by mohly být jen vážný důvod, kterým by bylo například porušení povinností stanovených advokátovi. Stěžovatel však do současné doby nepředložil žádné věrohodné důvody, proč by mělo ke změně ustanoveného zástupce dojít, kromě obecného tvrzení, že ve svého zástupce nemá důvěru. Přitom je stěžovatel zpraven o možnosti zvolit si zástupce, který by mu nejvíce vyhovoval a v nějž by měl největší důvěru. Navíc je nutno zohlednit, že návrh na změnu ustanoveného zástupce podle svého výběru předkládá žalobce opakovaně, aniž by uvedl jiné důvody, než které posuzoval soud při jeho předchozích žádostech. Takový postup podle Nejvyššího správního soudu svědčí o čistě účelovém požadavku, který nemůže být vážným důvodem pro změnu ustanoveného zástupce. Nejvyšší správní soud přitom v této souvislosti považuje za nutné opětovně upozornit, že pokud navrhovatel znovu požádá o ustanovení zástupce poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je správní soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud navrhovatel doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečnosti, jež byly pro posouzení jeho předchozí žádosti ve smyslu § 35 odst. 8 a § 36 odst. 3 s. ř. s. rozhodující. Nejvyšší správní soud tedy podotýká, že krajský soud tím, že rozhodl o zamítnutí žádosti o změnu ustanoveného zástupce v souladu se zákonem, poskytl stěžovateli dokonce větší procesní komfort, než mu dle zákona přísluší. Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému správnímu orgánu, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, jej podle § 60 odst. 2 s. ř. s. nelze přiznat.

Ustanovenému zástupci stěžovatele JUDr. Milanu Janíčkovi Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatele, neboť z obsahu spisu nezjistil žádný úkon advokáta v tomto řízení, což je logickým vyústěním toho, že kasační stížností bylo napadeno právě usnesení o ustanovení JUDr. Milana Janíčka zástupcem stěžovatele.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2010

JUDr. Petr Průcha

předseda senátu